
PIESZCZOTLIWY (1) ai

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w *pieszczota*).

[sg m L *pieszczotliwym*.] ◊ pl N m pers *pieszczotliwi*.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zniewieściły:

[Przen: Bo taki niemal w tym *piefzczotliwym* wieku obyczaj *BusLic* 42.]

a. W funkcji rzeczownika:

W połączeniu szeregowym: Nie mylcie *ſie/ áni porubnicy/ áni bálwochwálcy/ áni cudzołóznicy/ áni piefzczotliwi* etc. [*neque molies Vulg 1.Cor 6/10*] nie odziedziczą krolestwá Bożego. *CzechRozm* 7.

Cf **PIESZCZONY**, [**PIESZCZOTNY**], **PIEŚĆLIWY**

JB*i*